

[Valdemar Thomsen.]

hed — være den eneste forsvarlige Grænsepolitik.

A. Svensson: Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Petersen (Røj), har omtalt det foreliggende Lovforslag i Detailler. Jeg vil gerne føje nogle almindelige Betragtninger til vedrørende det sønderjyske Erhvervsliv, og da særlig det sønderjyske Landbrug, som jo modtager en ikke ringe Hjælp gennem Loven om Rentelettelse. Det er rigtigt, at Lovforslaget er enstemmig indstillet til Vedtagelse, men det Mindretal, som jeg tilhører, har dog i Betænkningen taget en Række Forbehold, og jeg haaber, at det berettiger til de Bemærkninger, jeg agter at fremsætte.

Mit Parti anerkender i Betænkningen, at de i Loven fastsatte Lempelser har været til Gavn for hele det sønderjyske Erhvervsliv, og herom kan der ikke være delte Meninger, men vi udtaler samtidig i Betænkningen, at det forekommer os uholdbart i Længden at fortsætte med disse ekstraordinære Foranstaltninger for de sønderjyske Landsdele. Det sønderjyske Landbrug — og det er nu engang Nøgleerhvervet i vort Grænseland — har Krav paa, at det i det væsentlige bliver ligestillet med Landbruget i det øvrige Land. Hvis dette sker, vil det igen have en gunstig Indvirkning paa Handel og Haandværk, og det vil skabe øget Beskæftigelse inden for Arbejderstanden. Nu ved jeg naturligvis nok, at saa snart der er Tale om Ligestilling mellem det sønderjyske Landbrug og det øvrige danske Landbrug, saa hedder det: Ja, men vi har virkelig ogsaa store Vanskeligheder inden for Landbruget længere nordpaa! Det benægter jeg ikke, men der er alligevel betydelig Forskel. Jeg skal bl. a. til Orientering for det ærede Medlem Hr. P. Mortensen fremdrage et Par Tal til Belysning heraf.

Den samlede Gæld inden for det sønderjyske Landbrug udgjorde ifølge Gældstællingen af 15. Juli 1937 408 Mill. Kr. Heroverfor stod en Panteværdi, altsaa Ejendomsskyld plus Besætning og Inventar, paa i alt 446 Mill. Kr. Den samlede Gæld inden for det sønderjyske Landbrug udgjorde derefter 91 pCt. af Panteværdien og er saaledes en halv Sned Procent større end for Landet som Helhed, hvor dette Gennemsnit er 81 pCt. Staten har da ogsaa maattet træde til med Laan i større Udstrækning end i det øvrige Land, idet Statens Laan i de sønderjyske Landsdele udgør 16 pCt. af Landbrugets samlede Prio-

ritetsgæld, medens den i Landet som Helhed kun udgør 9 pCt. Den samlede Gæld inden for det sønderjyske Landbrug er fra 1925 til 1937 vokset med ca. 100 Mill. Kr. I 1925 udgjorde den ca. 64 pCt. af Panteværdien, i 1937 som allerede nævnt 91 pCt. I 1925 var der ikke en Fjerdedel af de sønderjyske Landejendomme, som havde en samlet Gæld, der oversteg Panteværdien. I 1937 var det over Halvdelen af de sønderjyske Landbrugsejendomme, der havde en saadan Gældsbyrde.

Heraf fremgaar, at det sønderjyske Landbrug gennemgaaende er økonomisk mindre modstandsdygtigt end Landbruget i det øvrige Land. Kommer der Mund- og Klovesyge, rammer den i sig selv haardere end i det øvrige Danmark. Faar vi en Svine-regulering, der fratager de store Ejendomme en Del af deres Produktion, rammer dette haardere end i det øvrige Land, og ved svigtende Kornpriser rammes de sønderjyske Landsdele igen haardere end den øvrige Del af Landet.

Men naar Tilstanden er saadan, som jeg her har skildret den — og det er den sidste halve Sned Procent af Gældsbyrden, der tynger mest —, kan vi ikke i det lange Løb komme uden om den særlige sønderjyske Sanering, og det vil nærmere præciseret sige den særlige sønderjyske Gældsnedskrivning, som vi Konservative gennem en Aarrække har taget til Orde for i dette høje Ting, men aldrig har faaet fornøden Tilslutning til. Jeg beklager, at alle Bestræbelser i saa Henseende indtil Dato har været forgæves. Jeg tør maaske minde om, at det ligger saa langt tilbage som i December 1932, at jeg for første Gang fra denne Talerstol slog til Lyd for en særlig sønderjysk Sanering. Jeg sluttede mit Indlæg med paa mit Partis Vegne at rette det Spørgsmaal til den daværende og nuværende højtærede Statsminister, om han vilde være villig til at nedsætte et Udvalg med det Formaal for Øje at foreslaa dels hurtigt virkende foreløbige Foranstaltninger til Forebyggelse af de alt for mange Akkorder og Tvangsauktioner, dels Foranstaltninger paa længere Sigt tilsigtende en almindelig Sanering i de sønderjyske Landsdele. Da dette ikke førte til noget, fremsatte vi i 1933 selv Forslag om at nedsætte et sønderjysk Udvalg, og da det heller ikke førte til noget, udarbejdede vi to Gange, i 1934 og 1936, selvstændige Forslag til en sønderjysk Sanering, der ganske vist ikke vilde have afhjulpet alle Vanskeligheder, men som vilde have sat det sønderjyske Landbrug i Stand til paa nogen-